

Émile Loubet: Marsanne, 30 december 1838 - Montélimar, 20 december 1929

Hij was een Frans politicus en president van de Franse Republiek.

Premier van Frankrijk

Kabinet-Loubet

Periode: 1892

Voorganger: Charles de Freycinet

Opvolger: Alexandre Ribot

President van Frankrijk

Periode: 1899-1906

Voorganger: Félix Faure

Opvolger: Armand Fallières

'Co-prins van Andorra'

Franse staatshoofden

Periode: 1899 – 1906

Voorganger: Félix Faure

Opvolger: Armand Fallières

Émile Loubet was de zoon van een hereboer die tevens burgemeester van Marsanne (Drôme) was.

Hij studeerde rechten in Parijs en promoveerde in 1863. In 1863 was hij getuige van de grote verkiezingsoverwinning van de Republikeinse partij in Parijs en sloot zich daarna bij hen aan.

Loubet oefende daarna het beroep van advocaat uit in Montélimar. In 1869 trouwde hij met Marie Louise Picard. Later erfde hij een kleine landerij in Grignan.

Op 12 december 1887 werd Loubet minister van Openbare Werken in het kabinet-Tirard. In 1892 vroeg president Sadi Carnot, een persoonlijk vriend van Loubet, hem een kabinet te vormen. Dit kabinet trad op 27 februari 1892 aan. Naast het premierschap, nam Loubet ook het ministerschap van Binnenlandse Zaken onder zijn hoede.

Als premier kreeg Loubet te kampen met de anarchisten die in 1892 veel aanslagen pleegden, maar ook met een grote staking in Carmaux. Tijdens deze staking trad Loubet op als scheidsrechter en wist

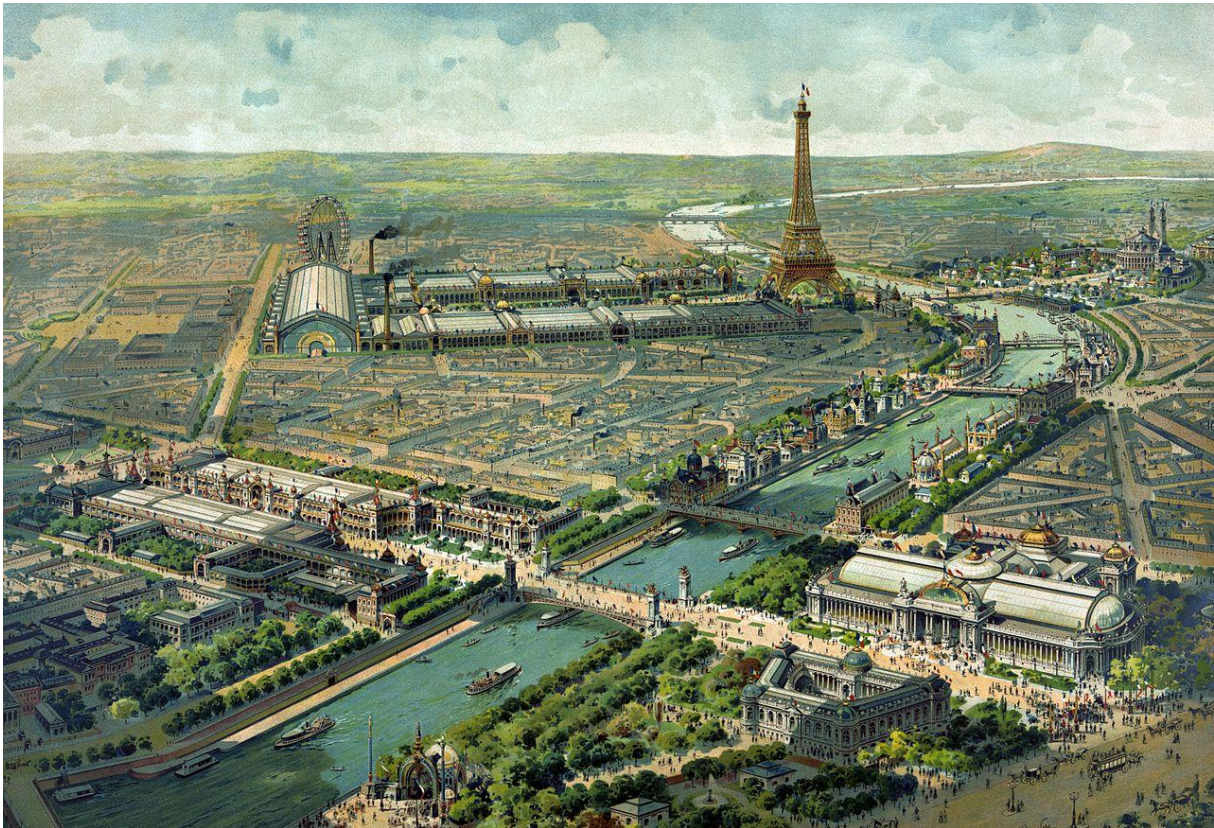
te staking op vreedzame wijze op te lossen. Zijn tegenstander verweten hem de staking ten gunste van de stakende arbeiders te hebben opgelost.

Op 28 november 1892 diende Loubet zijn ontslag in, omdat het hem niet was gelukt vragen in het parlement over het schandaal met betrekking tot het Panamakanaal bevredigend te beantwoorden. Hij bleef demissionair premier tot 6 december 1892.

In het daaropvolgende kortstondige kabinet-Ribot I (6 december 1892-10 januari 1893) was Loubet minister van Binnenlandse Zaken. In het kabinet-Ribot II (januari-maart 1893) keerde Loubet niet terug.

Op 18 februari 1899 werd Loubet met 483 tegen 279 stemmen (zijn enige serieuze tegenkandidaat was Jules Méline) tot president van de republiek gekozen.

Op 15 april 1900 opende de Franse president Emile Loubet de Exposition universelle de Paris, toen de grootste wereldtentoonstelling ooit. Tussen de Place de la Concorde en de Champs de Mars kon je in voor die tijd weelderige paviljoens bij 76.000 exposanten een voorschot nemen op de 20e eeuw. Dat zou een tijd worden vol rijkdom en technologische vooruitgang. Tot de sluiting op 12 november 1900 vergaapten 50,8 miljoen betalende bezoekers zich aan de toekomst. Gelukkig nog zonder besef van de verschrikkingen die twee wereldoorlogen zouden brengen en de blijvende gevolgen daarvan op de wereldorde.

Overzicht van Exposition Universelle

Op 18 februari 1906 trad Loubet af. Hij werd opgevolgd door Armand Fallières. Loubet trok zich daarna terug uit de politiek. Hij overleed 23 jaar later, tien dagen voor zijn 91ste verjaardag.

Officieel portret van Émile Loubet